

„PROFESIONALISMUL CÂNTĂREȘTE ADESEORI MAI GREU DECÂT O DULCE PRIETENIE.”

Interviu cu omul de teatru Oana Mogoș

Adi-George Secară: *Stimată și mult îndrăgită Oana Mogoș, pentru început mulțumim că ai acceptat să realizăm acest interviu, o convorbire cu una dintre cele mai iubite actrițe ale dramaticului gălățean, mulți considerându-te un adevărat fenomen. Și cu siguranță nu numai plecând de la rolul Valeriei, super-bunica din „Regina Noptii”, rol care aproape te-a sacralizat apropo de monștri sacri, dincolo de consacrarea din „Fat pig”, „Uluitoarele numere de singurătate ale lui Edward Gant”, „Visul unei nopți de vară”...*

Desigur, prietenește, trebuie să înțelegem că nu vrei să folosim cuvinte mari, precum „contribuții pentru teatrul gălățean în particular, pentru cel național și, de ce nu, cel european, în general”, dar ideea ar fi că mulți vor să te cunoască și ar trebuie să te cunoască cât mai multă lume...

Așadar, cum a început totul, (nu numai de la clipele) când te-ai îndrăgostit de teatru?

Cu alte cuvinte, dincolo de ceea ce scrie schematic pe site-ul Teatrului Dramatic Fani Tardini, cum ți-ai începe... istoria personală,

Oana Mogoș

Adi-George
SECARĂ
scriitor, redactor-șef

micile memorii ale primei tinereți? Ținând cont și de rolul din „Regina nopții”, să fie oare ca în clasicul Creangă, „Nu știu alții cum sunt...”? Sau ca în „Forrest Gump”, cu surprizele din cutiile de bomboane de ciocolată?

Oana Mogoș: Waw! M-am emoționat după descrierea de mai sus așa că voi fugi de toate cuvintele alea mari și o să-ți povestesc despre o puștoaică de vreo 15 ani care a dat admiterea la liceul de arte fără știrea adulților... Da, știu, nu mă judecați, am fost obraznică de mică. Acolo am lucrat cu regretatul actor Lucian Pânzaru, alături de care

Lucian Pânzaru

am ajuns apoi să joc în calitate de colaboratoare a Teatrului Dramatic. Cred că totul a început când mi-am dat seama că am atâtea goluri și lipsuri și nevoi și dorințe încât dacă nu le împărtășesc, voi exploda. N-am fost un copil prea cool (n-am bifat petreceri în adolescență, relații și despărțiri intense, certuri și bătăi în curtea școlii). Cred că dintr-un mare gol a început totul. Am simțit că teatrul e cam singurul care mă primește fără să mă judece.

A.G.S.: Multă lume confundă dramaturgia cu... teatrul... Cum ar fi cel mai simplu să nu se întâmple asta? Mă refer și la pasiunea ta și pentru text, versuri (sic!, pentru coloana sonoră de la Regina Nopții), dar și pentru regie sau „trainer de teatru și improvizație”... Pentru mine, la modul ideal, sălile de teatru ar trebui să fie pline cinci zile din cinci, Galațiul ar trebuie să fie un (foarte) mic Broadway... Cum ar trebui format un public cât mai numeros și cât mai... bun cunoscător?

Oana Mogoș: Pasiunea pentru versuri cel puțin a fost resuscitată de Leta Popescu (regizoarea „Reginei...”) încă din primele etape de lucru la spectacolul „Regina nopții”. Știi momentul acela când scrii, nu știi cum o faci dar, în secunda în care citește cineva îți dai seama cât este de prost?

Leta Popescu

Interviu

Ei bine, cam așa am început și eu cu versurile pentru „Regina...”. Până într-o seară, când, după zeci de corecturi de-ale Letei, am început să nu mă mai protejiez și să vorbesc de Regina mea, Ecaterina Manole. Bunica mea. Atunci, am înțeles că frazele, rimele, inversiunile capătă sens fără prea mare efort. Cred că așa formezi un public cât mai numeros... vorbind despre ceva ce are sens, e specific și personal. Ceva ce este universal valabil. Ceva ce atinge chiar și pe cel mai puternic om. Pe lângă latura aceasta pur artistică și profundă, publicul devin un bun cunoscător prin cât mai multe experiențe valoroase. Mi-ar plăcea să existe Asociația Spectatorilor Călători din România, care să fie susținută financiar și care să trimită în țară, spectatori din fiecare oraș.

A.G.S.: *Apropo de Broadway! Ați visat sau visați să jucați vreodată... Acolo? Și dacă vorbim despre... America, ne gândim și la... film, așadar, ce planuri de viitor ar avea Oana Mogoș? Cinematografic, teatral, pedagogic ș.a.m.d.*

Aproape în aceeași ordine de idei, cu ce actori (celebri sau nu) ai vrea să fii partener? Care sunt regizorii... preferați de teatru? Ce ar defini aceste preferințe? Rolurile pe care le-ai râvni, din repertoriul... clasic (sau nu)?

Oana Mogoș: Planuri de viitor are Oana Mogoș pentru încă 10 ani de aici înainte dar,

crescută în Galați, mai exact pe strada Miron Costin, am devenit și eu superstițioasă. =))) Spun doar câteva: Oana Mogoș visează să joace în filme și se pregătește pentru asta intens, urmează să joace în ultimul proiect al lui Adrian Iclențan din cadrul proiectului 9, urmează să publice lucrarea de doctorat (caut editură cu această ocazie). În ceea ce privește actorii sau regizorii cu care aș vrea să lucrez, sunt muuuuulți. Foarte mulți. Nu pot să spun care sunt regizorii preferați de teatru pentru că aș vrea din tot sufletul să îi cunosc întâi pe toți. Dar da, mi-aș dori să lucrez asemenea colegilor de la Craiova cu Declan Donnellan. Sunt actori pe care îi iubesc sincer în toată țara. Oradea, Sfântu, Craiova, București, Mureș, Piatra, Cluj, Sibiu, Iași, sunt câteva dintre orașele în care mi-aș dori să lucrez cu colegii de acolo.

A.G.S.: *Revenind la „Regina nopții”, spectacolul eveniment al Letei Popescu (și al tău, deși poate suntem nedrepti cu cea mai mare parte a distribuției și a echipei tehnice care a contribuit la realizarea show-ului), ce ar trebui să știe cineva care... nu a auzit (încă) de acest succes al teatrului gălățean? Am înțeles că, în afara rolului propriu-zis, unde ești fenomenală (de pildă, mie mi-ai adus aminte de bunica mea preferată, să mă ierte ceilalți bunici, de acolo de unde sunt!), ai avut și alte contribuții la nașterea întregului festin, unul dintre cele mai reușite experimente ale PROIECT 9. TEATRU ROMÂNESC CONTEMPORAN... Ai fost un fel de co-regizor, ai fost consultant folcloric, ai compus versuri (cum spuneam mai sus)? Detaliezi, te rog?*

Oana Mogoș: Mă bucură foarte tare întrebarea asta. Ce nu se știe despre „Regina nopții” este lumea invizibilă din spate. Cei care nu se văd. Lucrez în Teatrul Dramatic din 2014, de la spectacolul meu de licență, „Gaițele”. Când se întâlnesc atât de multe suflete, minți, corpuri și credințe, nu poți garanta că nu vor ieși scânteii. În proiectul acesta parcă avea cineva grijă să nu se întâmple asta. Am repetat în frig, în proces de tranziție (ne mutam din vechiul sediu) s-au mai îmbolnăvit colegi, am pierdut-o și pe bunica mea în timpul repetițiilor, dar... nimic nu a făcut ca acest proiect să se piardă sau să se dilueze. Iar eu cred că asta s-a întâmplat. Pentru fiecare dintre noi, a existat o bunică sau un bunic, sau un miros, sau o amintire care a făcut să rămânem

împreună. Colegii mei sunt foarte buni și o spun acum pentru că nu prea avem cum să o facem, că e greu =)))!!!

trebuie. Relația mea cu scrisul este foarte delicată. Chiar și în lucrarea mea de cercetare apar foarte pregnante aromele personale. Mă tem că dacă voi

Cu partenerul... bunic din „Regina nopții”, Ciprian Brașoveanu

A.G.S.: *În ceea ce privește doctoratul finalizat la Iași, ce amănunte ne-ai putea da? Revenind la versuri și la poezie, care este relația ta cu... metafora? Ai publicat poeme, ai dori acest lucru? Care ar fi scriitorii tăi preferați, dintre poeți, dramaturgi, prozatori? Care este „relația” ta cu celelate muzee (arte)? Două filme preferate, doi regizori de film preferați?*

Oana Mogoș: Am susținut vara trecută lucrarea cu titlul „Parcursul creator de la amator la profesionist în școlile de teatru”. Este o lucrare de cercetare care a adus împreună pedagogi, actori și regizori din România. M-am bucurat să văd cât de mulți actori din toată țara au răspuns atât de prompt invitației mele. Mi-ar plăcea să public poezie, dar mă tem că mi-am lăudat eu poeziile mai mult decât

publica vreodată ceea ce am scris și am citit doar eu, mă veți cunoaște muuult prea profund. „Biutiful” ar fi un film excelent, care m-a răvășit!

A.G.S.: *Ce diferențe ar fi între a trăi și a juca teatrul? Ce face Oana Mogoș când nu se gândește la... teatru? Care îi sunt hobby-urile? Oana Mogoș gătește, pescuiește, face drumetii, zboară cu parapanta? Cum împăcați viața de familie cu obligațiile de serviciu și de activități extra, care sunt atât de complexe pentru dumneavoastră? Cum arată o zi perfectă pentru Oana Mogoș? Care ar fi/ a fost vacanța de neuitat?*

Oana Mogoș: Oana are două dorințe care dacă nu îi sunt împlinite din când în când, pică. Să văd Dunărea și să-mi plimb câinele! Oana nu mai are așa o familie mare. Bunicii m-au părăsit,

Interviu

fratele este plecat la București, iar acasă au rămas doi părinți, pe care îi vizitez nu atât de des cum mi-aș dori. Așa că, zilele mele libere nu sunt niciodată pline. Sunt jumătăți. În zilele în care nu joc, lucrez cu piticii de la „Piano Art Institute”. Astfel, jumătățile mele libere înseamnă să gătesc la ceaun în curtea prietenilor mei, să îl scot pe Rică (un maidanez de 2 ani) la Siret, să văd Dunărea și să stau cu prietena mea cea mai bună la povești despre ce vise mari mai punem la cale. Ador drumețiile pe munte.

De câțiva ani, vacanța mea preferată înseamnă drumeții pe munte, miros de iarbă verde și liniștea pădurii fix înainte de o ploaie sănătoasă.

A.G.S.: *Câteva cuvinte despre școala de actorie de la Galați? Cu ani în urmă am realizat un interviu cu Marea Doamnă a teatrului, Ioan Citta Baciu, în care, la un moment, i-am adresat următorul set de întrebări:*

„Cât de mult sunt oameni și cât de mult sunt zei actorii? Cât de mult pot fi aceștia învinși de talent și cât de mult de orgoliu? Și cât de mult îi ajută acestea (talentul și orgoliul) pentru a fi niște învingători?”

Ce ne puteți spune despre trupa de teatru independent Social Act Theatre?

Oana Mogoș: Școala de actorie de la Galați este o comunitate academică și artistică în care eu cred foarte tare. Școala de la Galați oferă tinerilor viitori actori un loc unde să devină tari. Să crească

și să se descopere. Știu că suntem un oraș mic, știu că la 19 ani studenții vor să plece de acasă, știu că orașele mari sunt mai atractive pentru tineri. Asta le spun mereu studenților. Motive să nu facem și să renunțăm găsim milioane. Ce-ar fi dacă am avea un vis atât de mare și nu am putea dormi pentru că murim de nerăbdare să ne spunem povestea?! Dacă vrei să spui o poveste, școala de la Galați e potrivită pentru tine!

*

„Social Act Theatre” este în continuare prima mea familie în teatru. În anul 3 de facultate Radu Horghidan m-a chemat la un casting pentru trupa de improvizație. Trupă cu care am ajuns până în semifinala campionatului de improvizație de la București. Social act a apărut în Galați în momentul în care Radu și Elena și Florin au visat la o comunitate și la teatrul care pentru ei avea sens. Câțiva ani mai târziu, suntem împreună în teatru și în proiectele independente. Social Act și-a împlinit obiectivele dar să știți că nu a murit.

A.G.S.: *Cum este cu prietenii în lumea teatrului? Care este definiția prietenului/ prieteniei la Oana Mogoș?*

Oana Mogoș: Ce cred eu, sau cel puțin ce a devenit felul în care eu gândesc după câteva

dezamăgiri, reușite și încercări sună cam așa: Profesionalismul cântărește adeseori mai greu decât o dulce prietenie. Vrei nu vrei, ajungi prin prisma meseriei să cunoști viețile colegilor foarte bine. Scena este spațiul în care apar mărturisirile personale iar asta nu poate fi decât minunat. Grija și empatia cred că sunt mai importante decât prietenia. Deși în urmă cu câțiva ani credeam că doar prietenii adevărate au sens în teatru, am realizat că am lucrat excelent cu toți cei care nu îmi sunt prieteni ci foarte buni profesioniști.

A.G.S.: *Ce ați vrea să (mai) știe lumea despre dumneavoastră, despre pasiunile d-voastră?*

Oana Mogoș: Aș vrea să mai știe că sunt deschisă la provocări și proiecte noi. Aaaa! Și că vreau să dau de permis. Deci, stați în casă!

A.G.S.: *Dacă, printr-un miracol, evident, ursitoarele v-ar oferi o nouă viață, ce ați păstra din aceasta?*

Oana Mogoș: Tot.

A.G.S.: *Care este deviza la care vă referiți cel mai des, în diverse împrejurări?*

Oana Mogoș: „Foarte bine, foarte bine, Domnul știe ce e bine!”

A.G.S.: *Papa Benedict al XVI-lea spunea că „prea multă muncă poate fi dăunătoare, chiar și atunci când ești Papă” citându-l și pe quasiobscurul sfânt Bernard de Chiaravalle (de prin secolele XI-XII), care ar fi scris că „trebuie să ne ferim de pericolul activității excesive, indiferent de funcția avută, deoarece prea multe griji te pot face să devii lipsit de inimă”... Pot fi aceste „ziceri” valabile pentru artiști, pentru „greierii noștri cei de toate zilele”, cum ar zice cineva?*

Oana Mogoș: Avem nevoie de liniște și de odihnă ca să putem să dezechilibrăm puțin lucrurile apoi în teatru.

A.G.S.: *În final, după alte mulțumiri mai mult decât necesare, ce surprize ne va oferi Oana Mogoș, în particular, Teatrul gălățean? În ce piese o vom vedea, auzi, vom empatiza cu Oana Mogoș?*

Oana Mogoș: În mai va avea loc premiera lui Adrian Iclenzan, ultimul proiect al acestuia din Proiect 9 teatru contemporan, stați cu ochii pe editurile care vor dori să publice lucrarea mea de doctorat și vă aștept la examenele studenților mei de la Facultatea De Arte din Galați. Sunt tineri faini cu chef și viață.

(fotografii din colecțiile Oanei Mogoș)